

Ейдетика - це не тільки розвиток уваги, уяви, пам'яті, різних видів мислення, а й спосіб подачі навчального матеріалу. Вона привертає всі аналізатори дитини: дозволяє не тільки побачити, а й помацати, почути, спробувати, понюхати; подає нове через добре знайомі дітям образи.

У ейдетиці стверджується, що не буває поганої пам'яті, а ми просто часто не вміємо нею користуватися. А причина цього - недостатньо розвинене асоціативне мислення.

Правила використання ейдетики:

1. Кожна гра - це комплекс завдань, які дитина виконує за допомогою картинок, іграшок, тактильних карток, кубиків, цеглинок тощо.

2. Завдання даються дитині в різних формах: у вигляді моделей, схем, площинного малюнка, письмових і усних інструкцій.

3. Завдання розміщені в порядку наростання складності, тобто в них використаний принцип народних ігор: від простого до складного.

4. Більшість ігор не вичерпується запропонованими зразками, а дозволяють дітям складати нові варіанти завдань, займатися творчою діяльністю.

5. Ігри не сумісні з примусом, створюють атмосферу вільного і радісного творчості.

6. Ігри слід повторювати, адже це - необхідна умова розвиваючого ефекту.

«Ейдетика» пропонує будувати роботу з дітьми на основі:

- вільних асоціацій, пов'язаних з предметними образами;
- колірних асоціацій;
- асоціацій, пов'язаних з геометричними формами;
- тактильних асоціацій;
- предметних асоціацій;
- звукових асоціацій;
- смакових асоціацій;
- нюхових асоціацій;
- графічних асоціацій;

Головне питання під час тренування асоціативного мислення звучить так: «Про що ти подумав?»

Кінезіологічні вправи

Як проводити вправи?

Вправи проводять у будь-які режимні моменти такі як динамічні паузи та як частину заняття для дітей дошкільного віку.

Час проведення -3-5 хвилин, у цілому це може становити до 25-30 хвилин на день. Діти мають точно виконувати рухи і прийоми. Вправи проводять у доброзичливій обстановці стоячи або сидячи за столом.

Для поступового ускладнення вправ можна використовувати:

- прискорення темпу виконання;
- виконання з легко прикушеним язиком і заплющеними очима;
- долучення рухів очей і мовлення до рухів рук;
- долучення дихальних вправ і методу візуалізації

Хотілося б звернути увагу ще на кілька важливих моментів у проведенні кінезіологічних вправ:

- під час занять проводити такі вправи можна тільки в тому випадку, якщо йде стандартне навчання. Творчу діяльність переривати кінезіологічними вправами недоцільно;
- якщо ж діти мають інтенсивне розумове навантаження, то комплекс вправ краще проводити перед заняттям;
- кінезіологічні вправи дають як негайний, так і кумулятивний, тобто накопичувальний ефект;
- під впливом кінезіологічних тренувань в організмі відбуваються позитивні структурні зміни. У разі більш інтенсивного навантаження – значні зміни.